

Sádok - Kostrín- Kozlica - Vres

15. marca 2014

Nádherný teplý a slnečný týždeň vystriedala nie veľmi prajná sobota. Sobotný východ slnka, zamračená obloha a predpovede počasia neveštili nič dobré. Ráno nastupujeme teda do autobusu v plnom počte 50 turistov a vydávame sa do pohoria Tribeč - chránenej krajinskej oblasti Ponitrie. Východiskovým bodom je Klátová Nová Ves okres Partizánske. Prvou zastávkou je historický kostolík Sádok (200 m n.), ktorý patrí vďaka mnohým umelecko-historickým hodnotám medzi významné stredoveké pamiatky na Slovensku. Vznik kostolíka sa datuje do obdobia 12. storočia. V roku 2006 vďaka archeologickým objavom sa pod podlahou kostolíka identifikovalo sedem krýpt a zvyšky základov stavieb. Prechádzame upraveným cintorínom, ktorý obklopuje okolie kostolíka a vchádzame dovnútra tejto stredovekej pamiatky. Zachoval sa tu kamenný oltárny stôl, kamenná kazateľnica i drevený chorus so zvonnicou. Na stenách vidno odkryté fresky a stredoveké maľby. Individuálne si každý prechádzame jednotlivé časti tejto pamiatky. Vonku pred drevenou bránou urobíme pár záberov s klubovou vlajkou. Spoločne opúšťame Sádok a cez rozsiahle lúky vchádzame do lesa. Terén je suchý, pod nohami šuštia suché listy. Je celkom príjemný čas, iba vetrík sa pohráva s korunami vysokých dubov. Na malých prevýšeníach začína pofukovať vietor a to už vystupujeme na Kozlicu (498 m n.m.). Vietor silnie, v povetrí sa vznášajú suché listy stromov, zapíname bundy, čiapky a kapucne sú už na hlavách. Zastavujeme sa, dopĺňame zásoby teplého čaju, zajedáme zo zásob jedla a počkáme ostatných turistov. Potom sa delíme na dve skupiny - jedna, tá početnejšia - pokračuje ďalej v smere trasy po hrebeni - menej náročná, bez väčších prevýšení, síce o niečo dlhšia. Tá druhá, v počte trinástich turistov, sa vydáva priečne nadol cez les na skalnatý Vres (478 m n.m.). Je tu čo obdivovať, zaujímavý skalnatý kopec ponúka pekne výhľady na okolitú prírodu. Tu opäť začína fúkať silnejší vietor, ale na chvíľku sa zastavíme, lebo nám nedá, aby sme nezachytili do svojich fotoaparátov skalnaté kaskádovité bralá, ktorými je obklopený celý tento kopec. Pokračujeme ďalej po úzkom trávnom chodníku a vchádzame do lesa. Cestou v tráve pozorujeme kvietky fialky bielej a tmavej, plúcník lekársky nesmelo vystrčil hlávku spod suchej trávy a celú túto nádheru zakončujú biele hlávky snežienok, husto posiate po celom lese. Je čo obdivovať. Nemáme slov a kocháme sa touto nádherou. Pokračujeme ďalej dolu po skalnatom svahu a vychádzame von z lesa na trávny lúku. Začínajú padať prvé kvapky dažďa, obliekame pršíplášte a ponáhľame sa, lebo vietor začína pridávať na intenzite. A to už máme iba niekoľko metrov k salašu Kostrín. Prvú skupinu, ktorá sa vracala po hrebeni cez Cibajky, okolo vápenky, tiež zachytil dážď. Všetci sa stretávame v príjemnom prostredí salaša Kostrín, kde si posedíme, osušíme oblečenie a naobedujeme. Čas máme dobrý - skoro vyše hodinky - a tak po skupinkách odchádzame z Kostrína do Janovej Vsi, kde si ešte v miestnom pohostinstve dáme čapované pivo. Tu aj počkáme ostatných turistov a spoločne odchádzame autobusom o pol štvrté domov.

I keď dnešná túra bola plná prírodných živlov, ani dážď ani vietor nás neporazil. Zvíťazila opäť dobrá nálada a radosť z pekne prežitej soboty v spoločnosti priateľov prírody.

Ludmila Foltánová

